

Un repassonet a les Festes d'Agost

LES COVES 1991

Les nostres festes començaren com sempre, amb una lluitada desfilada de carrosses, amb elles el poble s'omplí de colorit, i cadascú passejà la seua carrossa amb alegria i orgull.

Aquest any la carrossa guanyadora ha segut la presentada per la "colla de Pepita Il·luminada", representava una desfilada de l'emperador romà i la seua cort. La carrossa era espectacular, gran i tan vistosa com una explosió de color, que causa l'admiració per allà per on passava. Felicitacions a tota la colla i especialment a l'Angelina per la direcció del treball.

Ara seguint en allò més popular de les festes, parlarem dels carrers engalanats, tots en general mereixen el nostre aplaudiment, però m'agradaria ressaltar a més de l'engalanada, l'extraordinària festa que s'organitzà al Carrer Nou, on la nit del sopar de germanad es reuní allò tot el poble. El carrer s'omplí de taules de punta a punta i en elles hi havia tota mena de suculents àpats.

Soparen tots amb bona harmonia, i per finalitzar la festa es ballà el Ball del Plà per tot el carrer. No pogué estar millor; esperem que continue així.

Un altra de les manifestacions més populars de la festa es el "Ball de Disfresses"; on es presentaren vistoses i originals disfresses, sobretot les que guanyaren els primers premis: El cotxe prehistòric i les joves que abillades amb els vestits de l'època de "SISI" passejaren la seua bollosa i elegància per tot el Ball.

Aquestes manifestacions populars de les festes son tal vegada la demostració més clara de que la gent vol la festa, vol participar en ella i a mes a mes que quan el poble es manifesta d'aquesta forma, la festa resulta bonica i es la festa de tots.

Porò, malgrat tot, també direm des d'ací que este treball creatiu, estes hores de feina emplaades, i les il·lusions on que es fan totes aquestes coses, no rob una compensació adient, ja que els premis han estat mesquins i de vegades no han servit ni per sufragar les despeses.

No voldria acabar aquest apartat de festes populars sense moncionar la més popular de totes: el nostre Ball del Plà.

Es tracta, d'una antiga tradició que es repeteix tots els anys. A les onze de la nit, tot el poble, grans i menuts acudeixen a la plaça per ballar el Ball del Plà, formant un gran cercle al voltant de la Banda. I en el

moment que sona la dança, el que es sent covarxi, emocionat i amb el cor ple de joia, els peus se li'n van, i no pot per mes de eixir a ballar-lo.

Ací no tinc cap dubte, aquest és el moment més encisador de la festa. Tampoc voldria oblidar a la nostra Regina i la seua cort que amb la seua joventut i bellesa han donat solemnitat a tots els actes de les festes.

BALL I BOUS

Pero l'ànima de la festa ha segut com sempre "ball i bous", que han estat un poc desanimats, i pense que tot té el seu motiu. Començant per "la Pista de la Ravaleta", lloc tan poc acollidor, on es celebren les tradicionals revetlles, i del que ara no hi parlaré, doncs hi ha tantes coses a dir que ja ho faré en un altre moment.

Però d'allò que si m'agradaria parlar, es de les revetlles d'avui.

Abans, anar a la revetlla significava una reunió amb els amics, on al voltant d'una taula es parlava de mil coses, es reia, mentre es prenia un refresc a la fresqueta de la nit; tot asó amenitzat per una orquestra que ens permetia ballar de tant en tant. Ara, aquella reunió d'amics s'ha convertit en un rogle de "momies", on l'orquestra, cavall desvocat de "decibelios" ens delcita amb tal soroll, que es imposible intercanviar paraula.

Així, clar la nit es fa llarga i avorrida, ¿quan de tems podrem soportar mes aquest soroll ensordidor que ens dona mal de cap? ¿serà tan difícil aconseguir que l'orquestra baixe el volum al mínim i poguem disfrutar de la música i la companyia els que som on lloc i deixar dormir tranquil·lament als altres veïns que han optat per quedar-se en casa?..

UNA OPINIÓ

Com ja he dit abans la festa es compon bàsicament de "ball i bous" i ara jo pregunto ¿no es podria intercalar entre ball i

bous algun que altre acte cultural?. Si tenim en conter que la meitat dels nostres joves son ja universitaris, l'altra meitat tenen estudis mitjos, i la resta dels veïns son capaços d'apreciar un bon espectacle; pense, que tots mereixem alguna cosa mes que ball i bous.

I crec que este es un bon moment per aconseguir-ho, ja que tenim al front del nostre Ajuntament un home jove, capaç i universitari, que en tota seguretat sabrà comprendre el sentir de tanta covarxins en aquest tema. Esperem que el proper any es pugui dur a terme quelcom acte d'este tipus.

UNES REIVINDICACIONS

Aprofitant aquesta tribuna d'opinió que ens brinda la nostra revista local Tossal Gros, no voldria tancar aquest repassonet a les festes sense reivindicar dues antigues i boniques tradicions, que s'han perdut u estan a punt de fer-ho.

La primera es l'entrada dels bous per l'Arraval, com es feia abans; des de l'antiga Caserna de la Guardia Civil fins a la Plaça. Els bous ontraven en una llarga correguda, ràpida i emocionant.

La segon tracta del dia de la joia. Avans de la porta de l'Ajuntament eixia un cavall engalanat, montat per un guenet ben abillat que portava la Joia, tot seguit de la Banda de Música que tocava el Ball del Pla, i al só d'aquesta musiqueta tan encisadora tot el poble seguia darrere fins arribar al lloc on es celebren les corregudes. Era un dels moments més bonics de les festes. ¿Per que s'ha perdut?.

Som molts els covarxins que ons agrada que tot açò tornare a ser com abans i no es pergueren tradicions tan arrailaes.

ACOMIDADA

Esperem i desitgem que el proper any poguem gaudir tots plegats, un altra vegada de la festa.

UNA COVARXINA